

REDAȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Braşov, plaşa mare nr. 30.
Articolii nefrancați nu se primește — Manuscrite nu se returnează.

INSERATE
Se primește la Administrațiunea în Braşov și la arhivatoarele
BIBLIOTECI DE ANUNTURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Ruz. Augensfeld & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppellik Nachf., Anton Oppellik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsebet-körút).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

"GAZETA" iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 s. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile poștale din întreaga țară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Braşov
Administrațiunea, Piața nr. 30.
Tergul Inului Nr. 30. oraș. în I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dănsul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Astat abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 130.

Braşov, Vineri 14 (27) Iunie

1902.

Declinul și dezastrul.

Ultimul period al campaniei memorandiste.

I.

În articolii noștri retrospectivi, privitorii la pătaniile din timpul așa numitei campanie memorandiste și la uneltirile, ce s'au urzit *intra muros et extra* în contra solidarității noastre naționale, am ajuns până la periodul ultim, care se începe cu procesul Memorandului.

Este neapărat de lipsă să ne dăm seama și despre cele petrecute în Mai 1894 încoco, căci numai așa vom înțelege pe deplin situațiunea, în care a ajuns partidul nostru național și numai așa, cunoscând toate pătaniile sale, vom pute trage concluziunile corecte și amănunțite stărei reale a lucrurilor. Numai pe baza unor astfel de concluziuni vom fi în stare să aflăm remediul pentru salvarea intereselor partidului și a solidarității noastre naționale.

Poate, că a sosit timpul să încetăm odată cu diletantismul politic, care înclină mereu a degenera în superficialitate, ba chiar în ușurință culpabilă, și să încercăm a face și noi politică serioasă și reală și să nu ne mai mulțumim cu aceea, ce se ne dirigeze alții și să facă ei politică cu noi și pentru noi.

Din aceste considerațiuni vom continua a cerceta după răul, de care suferă organismul nostru național, de peste trei lustre, pentru-că mic și mare se ne convingem și să știm unde se găsește, ce caracter și dimensiune are, și să ne străduim a-i afla odată lécul.

Am vădit și ne-am putut convinge din cele premerse relativ la primul și al doilea period al „campaniei memorandiste”, că organismul partidului nostru s'a dovedit în total destul de sănătos și decât a suferit de ceva, a suferit, ca să dăcăm

asa, numai de-o bôlă a conducerii sale. Prigonirile din afară nu puteau contribui decât numai la oțelirea partidului, decât acesta s'ar fi bucurat, în momentele grele prin cari a trecut, nu numai de însuflețirea maselor, ci și de-o conducere consequentă, neșovăitoare și prevăditore care se scie nu a-l hrăni numai cu mari speranțe și iluziuni, ci a-l dirige și a-l povățui după-cum cereau interesele luptei naționale și ale consolidării sale interioare.

Se întâmplase însă, cum știm, ceva de tot curios. Se ivise o aparițiune din cele mai stranii în desvoltarea poporului rămasă înderēt și deci cu atât mai setoșe de înaintare cum e poporul nostru.

Într'un moment, în care a lipsit paza bună—și cum se te poți păzi de ai tēi din casă, pe cari nu-i bănuiesc a fi capabili să strice rânduiala ei — s'au virit în conducerea politică a poporului nisce elemente refractare, cari nu numai, că nu erau în curent cu desvoltarea și cu luptele lui, dēr nici că voiau să țină seama de ele, ci considerau masele numai ca un mijloc pentru a purta o politică, despre care ei înșiși nu-și puteu da seama, ca nisce unelte ce erau, și pentru a parveni cu ajutorul acestor mase, hrănind egoismul și ambițiunile proprii personale.

Așa se esplică, că prin uneltirile acestor elemente ale fatalului „grup” disolvant, care a ajuns a avea o așa mare înviorare asupra comitetului central al partidului, conducerea noastră națională și-a perdut încetul cu încetul rostul ei firesc de a fi ceea ce trebuia să fie, stând la cărma năii în timpuri viforoșe și avēnd deplina răspundere a siguranței și scăpării tuturor celor, ce se aflau pe ea.

Putem să ne mirăm ôre decât în asemēni împrejurări încetase de a mai fi vorba de aceea, ca cărmacii să scape pe cei cărmuiți,

și începuse în totă serioșitatea a se pune, chiar dela conducere, problema inversă: ca partidul să scape cu ori-ce preț situațiunea comitetului său conducător?

Acesta este momentul caracteristic, care inaugurează periodul ultim, al declinului și al dezastrului, despre care vom vorbi în câți-va articoli următorii.

Denunțarea convențiilor comerciale.

Am adus deja alaltăieri scirea telegrafică, că guvernul austriac a comunicat guvernului unguresc, că Austria are de gând a denunța convențiile comerciale.

Prin pașul acesta rezolut al guvernului austriac, cestiunea economică comună între cele două state ale monarhiei, a ajuns la respântia lui Ercule.

Trebuie să lămurim însă în puține cuvinte, cum stă acēstă cestiune.

Într'un număr anterior al diarului nostru, am analizat într'un prim articol interesele economice ale celor două state și divergențele, ce le separă.

Ca un fel de adaus la cele espuse atunci, relevăm astăzi stipulațiunile, pe baza cărora s'a comunicat acum denunțarea convențiilor comerciale din partea guvernului austriac.

Denunțarea convențiilor nu se poate face de câtră cele două state, de cât prin comun acord.

Esecțiune dela acēstă formeză împrejurarea, când unul său altul din guverne anunță, cu șese luni înainte, că va denunța convențiile. În acest cas denunțarea este obligătoare și pentru celălalt stat.

La 30 Iunie expiră termenul până la care unul său altul dintre guverne putea face us de dreptul stipulat între cele două state. Guvernul austriac a făcut us de acest drept spre nu puțină surprisă a guvernului ungur.

Pentru-că politica lui Szell era tergiversarea, sperând o amânare mecanică a cestiunii până la 1907, până la care timp el spera, că va fi sosit timpul de-

clarării independenței economice a Ungariei.

Prin denunțarea actuală a guvernului austriac, guvernul ungur se vede nevoit a se pronunța, decât vré *convenție comercială comună*, ori nu. Căci convenția comercială comună presupune un *teritor vamal comun și tarif vamal comun*.

În aceste șese luni așa-dēr, cele două guverne trebuie să se înțeleagă asupra dificultăților, ce se opuneau în calea pactului. Prelungirea până la 1907, fără fixarea unui nou tarif vamal, după cum dorea guvernul ungur, astăzi nu se mai poate.

Decât e vorba, să se împlinescă postulatele partidului independent și să se sfășie monarchia dualistă, atunci Austria trebuie să ia măsuri în consecință, căci natural, altfel s'ar presenta convențiile, ce le-ar încheia Austria singură cu Germania, Rusia, România ori Serbia, și altfel se presentă convențiile încheiate în comun acord cu Ungaria.

Guvernul ungur care de sigur, nu se va fi așteptat la acest pas rezolut din partea Austriei, are acum cuvēntul și este legitimă curiositatea acelora, cari vor să vadă pe Szell, ce va dice: *Cu său fără Austria?*

În respiriul de cele 6 luni vom vedē.

Amânarea încoronării din Londra.

Consternațiunea în Anglia e mare. Bôla gravă de care suferă Regele Eduard VII a făcut să se amâne pe timp nedeterminat încoronarea lui, medicii s'au grăbit să-l opereze și regele e condamnat, ca timp de trei luni să zacă în pat. Încoronarea nu se va mai face în anul acesta, poate în anul viitor, și poate că nici atunci nu lui Eduard VII i-se va pune corôna pe cap, ci urmașului său.

E mare lovitura acēstă pentru regele și poporul Engliterei. Ea este cu atât mai mare, cu cât se făcuseră toate pregătirile, pentru-ca s'erbările împreunate cu actul solemn al încoronării să fie cât mai strălucite. Sosiseră la Londra fratele Țarului, fiul împăratului Wilhelm, moștenitorul

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Chinesiatul familiei Băsarabă

din

Țera Hațegului.

Comunicare făcută în ședința Societății istorice dela 16 Februarie a. c.

(Continuare.)

În acest document!) teritoriul Hațegului, atât de important din punct de vedere istoric și militar, poartă numele de *Provincia Haczak*.

Numirea de „Provincia” se mai da în aceste timpuri și altor districte românesco de peste Carpați, un fapt, ce ne probēază, că districtele, numite „olachales” se bucurau de un fel de *autonomie*, și de o organizațiune militară *particulară*.

Încă în secolul al XIII-lea „Provincia Haczak” forma o importantă jurisdicțiune administrativă, judiciară și militară.

!) Documentul însuși (adecă sentința celor 19 jurați) îl reproduce „Revista” în facsimile.

La anul 1248 acest district românesc ne apare sub numele de „terra Harszoc”²⁾, aceeași numire politică ca și „terra de Zeurino” ca și „terra Lynioy Woivodae”, „terra Blacorum”, „terra Burza”, „terra ultra montes nivium”, său Muntenia, din breva Papei Honoriu III, dela a. 1223, ca și *terra Maramarosiensis* ³⁾. Èr la an. 1276 aflăm pe unul din baronii Ungariei, pe un Petrus Magister agasonum, în funcțiunea și cu titlul „Comes de Hatzek” ⁴⁾.

După-cum rezultă din documentul dela 1398, *familia Chinesilor* Băsarabi dela Hațeg se află în acest timp împărțită în două ramuri. Un ram se afla cu reședința în comuna numită *Rtâl-alb* și cel-alt ram în comuna *Riușor*, ambele aceste comune românesco fiind situate spre sud-ost de Hațeg, lângă râul, ce poartă numele de *Streiu*, èr la Dio Cassius *Sargetia*.

Subiectul procesului dintre Chinesii Băsarabi, după-cum ne spune conținutul

acestei sentențe, era plățirea taxei de *una marcă de argint*, pentru recunoscerea suveranității regale, „in signum dominii”⁵⁾.

Marca, în aceste timpuri nu era o monedă cursivă, ci un pond, său unitate metalică, pentru cumpănirea aurului și argintului.

În Germania și pe teritoriul Ungariei se afla în us așa numita *marcă de Colonia* (233, 812 g.), a cărei valoare metalică față cu moneda noastră de astăzi era de 54 lei 76 bani.

Se pare însă, că întreg procesul acesta era numai un simplu act de mână din partea regelui Sigismund asupra „Băsarabilor”, pentru înfrângerea, ce o suferise, când a fost închis și bătut de *Mircea Băsarab* în strimtoarele munților „*Pazata*”, la a. 1395. ⁶⁾

Înainte Voivodului din Transilvania, Chinesii Băsarabi din *Rtâl-alb* susținură,

²⁾ Densușianu, Documente privitoare la istoria Românilor. Vol. I, p. 250.
³⁾ Kurz, Magazin f. Gesch. Siebenbürgens II. 306. 1361.
⁴⁾ Densușianu, Documente. I. 410. 1276.

⁵⁾ Un proces analog pentru plățirea censului și a dărilor anuale: „ut moris kenezzyatus est” se tractēază la a. 1454 înainte *universității nobililor din districtul (Caram) Sebes (Pesty, Ször. Bâns. III. 66. 68)*.

⁶⁾ Densușianu, Documente. Vol. I. 2. 460.

că înțrega taxă de una marcă, adecă și partea, ce se cerea dela dēnșii, aveau să o plătescă Chinesii Băsarabi din *Riușor*. Èr aceștia la rândul lor declarară, că nici dēnșii, nici părinții lor, n'au plătit nici odată vre-o taxă pentru Chinesii din *Rtâl-alb*.

Voivodul *Stiboriu* recunoscu, că dēnsul este incompetent spre a decide o afacere judiciară în ce privește obligațiunile chinezesci.

După dreptul public român, ce avea o putere de lege tradițională în districtele românesco, chinezul nu pute fi judecat, nici de rege, nici de voivod, nici de vre-un tribunal ôre-care compus din alte persoane, decât numai de ômenii săi.

De aceea Voivodul *Stiboriu* trimise pe Chinesii Băsarabi înainte celor 12 *Jurați*, său *Bētrâni*, din Provincia Hațeg.

Tribunalul român presidat de Castellanul Hațegului, reprezentant militar al Voivodului, pronunță sentința, al cărei original îl avem astăzi înainte noastră, ca Chinesii din *Rtâl-alb* să plătescă a cincea parte din o marcă de argint, èr restul de patru părți Chinesii din *Riușor*.

tronului austro-ungar și numeroși oșpeți princiarî. Se adunaseră în Londra toți lordii și deputații parlamentului englez, ba Lună s'a ținut chiar în vechia catedrală Westminster o probă a ritualului încoronării. Se aranjase deja și cortegiul festiv, tribunele uriașe erau construite și sute de mii de omeni așteptau cu neastempăr marea sărbare.

Anglia resuffia în sfârșit mai liber, căci în mod norocos se făcuse capăt războiului cu Burii și din toate coloniile puternicului imperiu veniseră la Londra reprezentanți, ca să depună omagiile la treptele tronului.

Tote acestea însă s'au risipit ca un vis mareț la scirea despre amânarea încoronării. Deci de milioane cheltuite în vederea actului solemn sunt acum nimicite, er în sufletul poporului englez s'a încuibat o jale adencă.

Buletinul medical constată, că regele suferă de *peritiphlytă*, lumea însă e neîncredetore și persistă în a da credemint versiunii, că Eduard VII suferă de cancer. Operația, ce i-s'a făcut alaltăeri regelui, a reușit, inflamațiunea însă este foarte gravă și numai în urma temerilor de complicații medicii au sfătuit regelui să nu părăsescă patul timp de trei luni. Operația s'a făcut în primul rând, pentru-ca să se împiedece întinderea bólei asupra pelței abdomenului. S'a putut constata în general, că operația ce i-s'a făcut regelui pôte să fie cu sfârșit mortal, dér nu necondiționat.

Regele a fost cloroformat înainte de a i-se face operațiunea. Scurt după operație, regele s'a deșteptat și s'a simțit foarte ușurat. Vor trebui să trecă însă câte-va zile, până când medicii ar puté să constate cu siguranță, că regele a trecut peste orî-ce pericol.

O parte însemnată a oșpeților au plecat deja din Londra. Archiducele Francisc Ferdinand a plecat erî diminețá.

Declarația d-lui Dr. I. Gall.

Dám loc ađi, în traducere, declarației, ce a adresat-o d-l Dr. Iosif Gall mai multor foi din Budapesta, ca răspuns la cele ce s'au scris despre d-sa în câte-va diare din acel oraș. Ețá cum se apără d-l Gall în contra invinuirilor, ce i-s'au adus:

„In numerele de ađi ale diarelor „Egyetértés” și „Független Magyarországnak” se atacá întrégá activitatea mea politică pe baza unor scrii neadeverate, a căror răspândire n'o pot atribui la altceva, decât efluxului contrarietăților isvorite din alegerea de episcop, ce s'a făcut dđunáđi în Arad, gónei ce s'a pornit în contra mea, ca partisan al lui Hamsea de cãtrá partidul-Mangra. Starea faptică e urmátórea:

La mine în Budapesta nu s'a făcut perchisiție domiciliară, despre ceea-ce se pôte ori-cine convinge la procuratura de stat. E o poveste deci tot ce spun numitele foi despre tipãriturile și scrierile daco-

române și pline de agitațiunii în contra Maghiarilor, ce s'ar fi aflat la mine.

Nici la moșia mea Lucareț din comitatul Timiș nu s'au aflat astfel de publicațiuni și scrieri, ci s'a pretins prin judele de instrucție dela administratorul meu predarea „Cãrții de aur“, în absența mea, căci m'e aflam în Budapesta la ședințele camerei magnaților. Cartea s'a și predat.

E neadeverat mai departe și aceea, că la 1870 s'ar fi făcut perchisiție domiciliară la mine pentru scrieri seu tipãrituri politice. Pe atunci eu nu m'ocupam de politică, ci de chiemarea mea de jude.

La 1881 am renunțat la postul de judecãtor, ca să iau parte în viața politică în calitate de deputat dietal al cercului Timiș-Recaș; în doué cicluri am funcționat ca membru al partidului liberal. Am înființat și o fóia numită „Viitorul“, care și-a dat silința a validat acest program, pentru care am fost espus la multe atacuri și la lupte politice mari și pentru care și astăđi stau în contradicție cu aderenții programului național din 1881.

La 1886 am fost numit prin Majestatea Sa membru al camerei magnaților, am rēmas aderentul aceleiași direcțiuni și pentru ea am conclucat pretutindeni și în acțiunile mele publice și cred, că pot să m'e refer cu curagiú la încrederea înaltei camerei a magnaților, care neconținut dela 1887 m'a onorat cu postul de notar, cu demnitatea de membru al diferitelor comisii, ba m'a ales chiar și în delegațiune.

Scrierea numită „Cartea de aur“, a cărei confiscare a ordonat-o nu de mult judele de instrucție din Sibiu, s'a aflat și la locuința mea din Lucareț, acésta însă așa cred, nu pôte servi ca motiv pentru murdãrirea patriotismului meu, fiind-cã pe timpul când mi-s'a trimis, fără a-o fi comandat, cartea nu era oprită, autorul ei nu era vestit ca agitator politic, opera era semnalată ca o simplă „reprivire istorică” asupra faptelor politice de până acum ale Românilor, ea a apãrut în patria noastră; deci nici nu puteam bãnui, că ea ar conține agitațiune contra statului. Din cauza ocupațiilor mele nici n'am avut până acum timp de a-o rēfoi. De altminterlea mie mi-se trimit operele literare române, cari apar în patrie, pentru a sprijini literatura română.

Orî-ce om nepreocupat pôte să vadă după toate acestea, că insinuările, ce mi-se fac sunt pe deplin neînțemeiate. N'ăși fi cređut, ca activitatea mea patriotică desfășurată pe teren politic de 20 de ani și publicului maghiar bine cunoscută, să fie trasă în noroiú pe baza unei *denunțãțiuni anonime*.

Sper însă, că lámurirea acésta va da satisfacție și publicului maghiar pentru atacurile nedrepte, uneltirile violente ale contrariilor mei nu vor avé efect.“

SCRIRILE DILEI.

— 13 (26) Iunie.

Români se sporesc. Cu mare consternație înregistrează foile ungueresci — pe baza datelor statistice — că pe când în comitatele Strigon, Somogy, Bichiș, Ciuc și Treiscaune, Ungurii au scăđut în

Documentul dela 1398 ne mai privesc sintă o mare importanță și în ce privesc studiul genealogiilor române.

După-cum vedem, în acésta sentență numai unul din Chinesii Bãsárabái pörtá numele familiar de „*Basserabe*“, și acesta este fiul al doilea din linia Bãsárabilor, cari se aflau în posesiunea chinesiãtului originar dela Riușor.

Intre un alt document dela a. 1435, tot cu privire la familia Chinesilor din Riușor, aflám de asemenea, că numele de „*Basarabă*“ il pörtá numai fiul al doilea *).

Există așa-dér un us tradițional, că numele familiar, fiind mai mulți frați, se-l pörte fiul al doilea.

Originea și genealogia istorică a familiei Basarabá în țerile aceste, trece departe înapoi peste timpurile evului de mijloc.

Ea ne apare ca o *familie princiară în Dacia* încă înainte de cucerirea romană. (Va urma).

* Theiner, Monumenta hist. Hungariae, I, 691, 1345.

*) Densușianu, Documente privitoare la istoria Românilor, I, 2,592—593, a. 1435.

numér cu 1.4%, adecá cu 14.000 suflete, pe atunci *Români s'au sporit cu 10%* în comitatele Bistrița-Nãséud, Fágãraș, Treiscaune, Têrnava-mare, Turda Arieș și Têrnava-micá. — În curénd guvernul ungar va da o circulară, în care comentând datele statistice, cari presentă elementul maghiar ca pe unul care a pierdut teren în unele comitate, va da ordin, ca pe viitor să se evite asemenea regrese și elementul maghiar să fie la înãlțimea sa, înmulțându-se din ce în ce mai mult. — Orî cât de curiósá s'ar pãre acésta scire, ea este totuși adevératá. Noi am luat-o după officiosul „*M. P.*“ din Clușiú.

Reforma dãrilor directe. „*Magyar Nemzet*“ anunțá, că în ministeriul de finanțe se lucrész cu zor la proiectul pentru reforma dãrilor directe.

Ajutor pentru cei inundați. Din partea comitatului Solnoc-Dobãca s'a trimis o adresă cáldurósá la toate comitatele, în care se descrie starea desolatá a miilor de familii rēmasé fără de páne în urma potopului dela 12 Iunie și se face apel la caritatea celor mai bine situați. Adresa este semnatá de prim-notarul comitatului, d-l *Bandy György*, Deșiú, pe adresa cáruia sunt a se trimite ofertele. — Din parte-ne recomandám din totá inima cauza nenorociților inundați în atențiunea inimelor caritabile.

Un politician maghiar interviewat de un țiarist român. Iuliu Pattyánszky, trecénd prin Craiova, a fost interviewat de un țiarist român asupra situației Românilor din Transilvania și Ungaria. După țiarul „*Bukarester Tgbl.*“ Pattyánszky, ar fi dis urmátórele: „Unde Români locuesc în masse, resistá cu succes maghiarizării, unde sunt însă amestecați cu alte naționalități, ca în Torontal, Timiș, Bihor etc. sunt amenințați cu denaționalizarea, copiii declamă pe străđi poesii maghiare și vorbesc ungueresce. Pe moșia mea am făcut adesea Românilor observații, ȳice d-l Pattyánszky, că de ce nu vorbesc românesce, decá sunt Români; ei mi-au rēspuns însă, că deși sunt de origine Români, ei vréu să fie Maghiari, fiind-cã tráesc în Ungaria (?). Se întâmplá adesea, continuá P., că Români își dau voturile mai bucuroși candidãților stréin, cari țin cu densii, decât candidãților români guvernamentali, pe cari îi considerá de renegați. Așa s'a întemplat cu fratele meu Elek, pe care l'au ales Români deputat contra voinței guvernului, care sprijinea pe un Român.“

Fișpan dimisionat. Fóia oficială unguerescá comunicá, că Majestatea Sa monarhul a concediat — la cererea sa proprie — pe fostul fișpan al comitatului Têrnava-micá *Sandor Iános* și pentru serviciile prestate ca fișpan i-a conferit crucea de cavaler a ordinului Leopoldin.

Șeful statului major în Șimleul Silvaniei. Baronul Beck, șeful statului major al armatei c. și r. însoțit de colonelul din statul major, Kolozsváry, a fost ȳilele acestea la Șimleul Silvaniei, după cum se spune, spre a face recunosceri de teren în vederea manevrelor împérãtesci, ce se vor ținé anul viitor în aceste părți.

Apologia socialismului și anarchismului într'o fóia guvernamentală. Fóia unguerescá din localitate publicá un articol din care estragem urmátórele: „Cel mai mare apostol al socialiștilor e contele Leo Tolstói... Cugetãtorii anarchiști toți se numără între spiritele cele mai distinse ale omenimei. Un Proudhon, principele Petru Krapotkin, Max Stirner, Nietzsche, Elisée Reclus, toți sunt considerați ca savanți mari și filosofi în istoria literaturii universale“. Articolul semnat de „un socialist brașovean“ face urmátórea conclusiune: „Ețá schițarea tabloului asupra ideilor, despre cari mulți vorbesc, fără să le cunoască. De aici, đeu, pôte vedé ori-cine, că nici socialdemocrația, nici socialismul nu aparține sferei poliției, ci — *locul lor este la catedrele, unde se cresc copiii noștri pe séma viitorului*“... Credem că conclusia acésta publicatá de o fóie

guvernamentală, este destul de instructivă...

Notele lui C. A. Rosetti. D-l Vintilá C. A. Rosetti, directorul Imprimeriei statului, a început publicarea unei serii de fascicole cuprinđend Notele intime ale părintelui său, scrise ȳilnic de însuși C. A. Rosetti. Prima fasciculá cuprinde oserie de asemenea note începénd dela 9 Octomvrie 1844 până la 31 Decemvrie 1845. Cultul ce bētránul și nemuritorul C. A. Rosetti a avut pentru mama sa, transpirá la fie-care rēnd și în capétul fie-cãrei notițe el a însemnat câte ȳile a trecut dela mórtea mamei sale. Tot în acésta fasciculá C. A. Rosetti vorbesce despre amorul său pentru d-șóra Maria Grant, demna lui soție. Dér, orî cât am voi noi să căutám a da unele fragmente din aceste note, ne este peste puțință, ele trebuiesc cetite în întregul lor și d'aceea preferim numai a le anunța apariția, rē-máind ca acei cari doresc a cunoșce viéta din tinerețe a acestui incomparabil bãrbat, să cetescá Notele sale intime.

Studenti ungueri în Bucuresci. Marți diminețá a sosit în Bucuresci un grup de excursioniști compus din studenți și profesori dela universitatea din Budapesta în total 16 persóne. Printre excursioniști, cari au descins la hotel Continental, se aflá și un student japones.

Maturisãunții dela gimnasiul gr. or. român din Brașov, vor aranja o petrecere cu dans. (Exitus), Sábmbătá în 15 Iunie st. v. 1902. în sala Casei de „*Tir*“ (Schützenhaus). Inceputul la órele 8 sérá. Prețul de întrare: de persóná 1 fl. Venitul curat este destinat pentru scop filantropic. Suprasolvirile maritimóse se vor primi cu mulțãmিতá și se vor chita pe cale ȳiaristicá.

Escursiunea ofițerilor români la Plevna. Un numér de 25 ofițeri, profesori la șcõla militară și elevi ai șcõlei de războiú, sub conducerea d-lui col. Averescu, a fost în Bulgaria spre a visita împrejurimile Plevnei. Acolo profesorii au dat elevilor diferite explicațiuni pe teren. Dela Plevna d-l colonel Averescu s'a dus la Sofia, unde s'a prezentat ministrului de războiú bulgar d-l Papricoff. ȳiarele bulgãresci vorbind de acésta escursiune, criticá guvernul cu asprime, pentru c'a permis ofițerilor români să viziteze locurile strategice din împrejurimile Plevnei. Unul din aceste diare, vrénd să facá spirit, publicá o notița, în care spune, că guvernul bulgar a cerut guvernului român permisiunea, ca mai mulți ofițeri bulgãri să faoă o escursiune în Dobrogea, lucru pe care l'ar fi refusat guvernul român.

Atentatul contra silvicultorului Popp. ȳiarele bulgãresci, aduc scirea, cum că guvernul român a trimis celui bulgar toate actele relative la atentatul contra silvicultorului Popp.

Agitația din Macedonia. Se anunțá din Salonic, că agenți ai comitetelor bulgãresci revoluționare cutreerá împrejurimile, excitând populațiunea contra investirei lui Firmilian. Circulá svonul, că s'ar fi descoperit un complot.

O mėsurá radicală. Camera advocãților din Graz a adus înainte de asta cu doué sēptémãni un conclus, conform cáruia de acum înainte nu se vor mai primi concipenți evrei în listele de advocați. „*J. V.*“ din Viena se întrébá, că ce o să deviná proletariatul intelectual evreu, decá le este închisá calea la posturile autonóme, la autorități, precum și în corpul ofițeresc, unde nu mai sunt primii nici ca medici. Numitul țiar apelézá la tribunalul suprem și la ministrul de justiție, cerénd cassarea amintitului conclus.

Schimbare la poliția din Predeal. Dr. Heinrich Herell, șeful oficiului solgãbirãesc din Predeal, după cum aflá fóia maghiará din localitate, va trece pe ȳiua de 1 August la pensie și în locul lui va fi numit Simen Béla, solgãbiréu în Tergu-Mureșului.

Acésta sentință, după-cum ne spune însuși textul ei, se pronunță ca „*definitivă*“.

Era însă o ilegalitate, comisă probabil în urma insistențelor Castelanului, spre a pune în execuțiune cât mai în grabă acésta sentință. După vechiul obiceiú al districtelor romãnesci, după așa numita „*lex antiqua*“, mai esista încă o instanță superiórá: „Universitatea Chinesilor și a Nobililor români din districtul Hașegului“.

În textul acestui document, dela 1398, toți membrii familiei Bãsárabá dela Hașeg pörtá titlul de *Chinesi*, ca un rang nobilitar, de altá parte ca o funcțiune politică, cu anumite puteri administrative, judiciare și militare.

În textul acestei sentențe Chinesii Bãsárabá mai sunt numiți „*famosi viri*“, bãrbați faimoși, în sens bun, și „*honorable viri*“. Spre a puté cunoșce valoarea aproximativá a acestor epitete în secolul al XIV-lea, vom aminti aici, că în o brevã a Papei Clement VI, din anul 1345 relativá la Români, terminul de *Chines* este tradus prin cuvântul latin de „*Princeps*“).

Călcat de tren. Ioan Bodiș, din Clușă, lăcătus la căile ferate ungare, în momentul, când s'a băgat sub un vagon, unde observase un cusur, vagonul a fost pornit și lăcătusul a fost călcat și omorât. S'a pornit cercetare pentru a stabili responsabilitatea.

O sască din Sibiu omorâtă în Craiova. Iohanna Guist din Sibiu se stabilise de câțiva ani în Craiova. Ea avea atunci 3000 fl. pe care i-a sporit în Craiova cu 3000 lei. Dilele acestea a vrut să o viziteze o soră a sa din Sibiu, ce mare îi fuse însă mirarea când nu o putu găsi. Se presupune, că Iohanna Guist a fost omorâtă și bănuiala a căzut pe Arpad Prolok, care avusese relațiuni cu ea. Prolok a fost arestat.

La muzeul Etnografic din București sunt a se vedea de câteva zile următoarele obiecte de importanță istorică: o tunică, mică ținută, cu insemnele decorației Coróna de fer; o tunică mare ținută; o păreche de pantaloni; o cutie conținând o chivără completă pentru ținută mică și un penaj pentru ținută mare; o cutie conținând doi epoleți; o altă cutie conținând o eșafă de argint, două catarame și o leduncă; o sabie de artilerie de gardă din Berlin, purtată de M. S. Regele în anul 1860; o sabie prusiană a M. S. Regelui din 1856. Tote acestea au fost purtate de M. S. Regele Carol când era oficer în armata prusiană. O tunică, mare ținută, cu epoleți, un chipiu cu învălitoare albă o pereche cisme marți cu pinteni, o cutie conținând o eșarfă, o sabie de dragoni, purtată de M. S. Regele în timpul războiului, o sabie românească purtată de M. S. Regele în 1866, o sabie românească purtată cu ocazia accidentului de cale ferată dela Cotroceni.

Schimbare de local. Atragem atențiunea publicului din Brașov și jur, că farmacia dela „Biserica albă“ (din strada Inului 32) se va muta în casa farmacistului Fr. Kellemen (strada Vămii nr. 8.) Ase vedea anunțul pe pag. IV.

Reuniunea română de gimnastică și de cântări din Brașov

Duminea în 16/29 Iunie 1902, în sala festivă a gimnasiului român.

Matineu musical

în favoarea tinerului violonist Aurel Nemeș de **Amor**, elev al conservatorului de muzică din Viena cu concursul mai multor membri ai Reuniunii.

Programa:

1. *Ch. de Beriot*: Concert pentru violină, op. 104 (a-moll) d-l A. Nemeș.
2. *Ed. Grieg*: Sonata pentru piano (e-moll), d-ra Leonora Dima.
3. a) *I. Raff*: Cavatina, op 85, Nr. 3.
b) *G. Eberhardt*: Mazurka, op. 76, Nr. 1, d-l A. Nemeș.
4. Două cântări pentru voce și piano:
a) *Ed. Grieg*: Prințesa, baladă.
b) *A. Rubinstein*: Es blinkt der Thau, d-ra M. Băulescu.
- 5) *L. v. Beethoven*: Romanze, op. 50 (F-dur), d-l A. Nemeș.
6. Două cântece pentru voce și piano:
a) *G. Dima*: Eu simt a ta suflare.
b) *F. Schubert*: Posta, d-ra Hareti Nemeș.
7. a) *G. A. Dinicu*: Intre brazii;
b) *D. Alard*: Brindisi-Valse, d-l A. Nemeș.

Acompaniare: D-na și d-l G. Dima. Inceputul la ora 11 a. m.

Prețurile de intrare: Locuri numerotate, rândul 1—4 cor.; rândul 5—8 1 cor. 50 b.; rândul 9—12 1 cor. Intrare parterre 50 bani; intrare galerie pentru studenți 25 bani.

Bilete sunt de vânzare de mâine încolo la librăria W. Hiemesch, Tîrgul grîului și în ziua de concert la cassă.

„Corda Fratres“ Raportul secțiunii române 1898—1901, redactat de Lucian Bolcaș, vice-president al senatului federațiunii internaționale a studenților și Ioan Scurtu, vice-president al consiliului federal al federațiunii internaționale a studenților. București. Institutul de arte grafice și editură „Minerva“.

Broșura de 120 pagini apărută zilele acestea, are în frunte imnul „Corda Fratres“ scris în limba latină de Giovanni Pascoli. Il reproducem aici:

Utrumque dulcis limina patrie
Solo exulantes corpore liquimus,
Miramur ignotis in oris
Nota diu bene corda, fratres

Qui cum sciamus bella parentibus
Pugnata, „Signum dicite“ dicimus
Utrique „Pax“ et „Lux“ utrimque
Corda sonant et „Havete, fratres“.

Nos terra, sacris, aequore, legibus
Divisa pubes absumus, adsumus
Non ora nec linguam, genusve
Consimiles, nisi corda fratres.

După acest imn urmază portretul lui D-r *Eficio Gaglio-Tos*, întemeietorul federațiunii, și descrierea succintă a activității sale.

Capitolele, ce urmază conțin raportul despre anii 1898—901 și anume: Raportul special al secției române, apoi chestia română în federațiune, chestiuni politice în federațiune, apeluri și informațiuni, cuvânt de încheiere și adnexe.

Raportul acesta ne prezintă lupta loială și victorioasă a delegațiilor române în congresele din Turin și Paris, întreprinsă cu scop de a aduce la valoare principiul național și recunoscerea drepturilor naționale române.

În ajunul congresului III, ce se va ține în Budapesta și în fața tendințelor de a lua studenților români dela universitățile ungare dreptul de a face parte din secția naționalității lor, raportul acesta a venit tocmai la timp spre a inspira nou curagiu celor năpăstuiți și a risipi multe îndoieli și neorientări ivite în timpul din urmă.

Din Anglia.

(Cartea lui I. Bannister „England under the Jews“)

II.

Acastă incapacitate séu lipsă de inclinație a neamului lui Iuda, de a se purta cuviincios și loial față cu țera, care îi ofere asil, s'a manifestat cu deosebire la ultimele alegeri generale, când alegătorii semiți fură conjurați a vota contra candidaților englesi, fiind-că erau Englesi și favorisau limitarea invasiunii streine.

Trădătorii evrei, cari au lansat aceste apeluri către alegătorii lor, nu sunt de curând veniți, ei nu sunt victimele prigoniilor rusesci, ci sunt așa numiții reprezentanți mai buni ai lui Israel, născuți în Anglia, cari și-au acaparat aici averi mari și cari și-au însușit în parte nume bune, vechi, englezesci și au dobândit titluri și onoruri.

Inchipuiți-vă, ce lătrătură grozavă ar fi inscenat presa jidovescă, dacă unui Engles ar fi urmat esemplul acestor venetici ingrați și ar fi apelat către poporul englez, să voteze pentru candidații englesi, pentru-că sunt Englesi, și contra jidovilor, pentru-că aceștia caută a împedea legile proiectate contra juipoierei 6menilor, a cămătăriei, a întemeierii de societăți și mișcarea inițiată cu scop de a limita invasiunea streinilor.

Sciu, firesce, că invasiunii semiți pe noi, indigenii ne consideră ca făcând parte dintr'o rasă mult inferioară, a cărei incapacitate în afaceri de împrumuturi de bani, în profesiunea, de a întemeia societăți și în alte gheșefuri frauduloase, este o dovadă de neapținutudine, pentru a putea eși victorioși din lupta de existență a raselor. Pătruși de această părere, este pôte natural, ca importații noștri asiatici, ca rasă mai superioară și mai dezvoltată, se simt moralicesce obligați, a combate ori-ce lege, care ar avé tendința de a-i înlătura.

Inclinația Evreilor de a face pe ingrații și trădătorii față cu țările, cari îi adăpostesc, unită cu toleranța, ce le este proprie în genurile abiectione ale vițților și potlogăriilor, pare a da inspirația pentru toate mișcările antisemite.

Se fac încercări de a scuza caracteristica acésta urită a Jidovilor prin faptul, că este „resultatul persecuțiilor de multe secole, căror rasă acésta nomadă a fost espusă. Esistă Evrei, ale căror familii s'au îngrășat din sudorea poporului englez, și cari prin urmare erau libere de persecuții mai bine de două sute de ani. Dér ore este vr'unul din acéștia, care să fie mai puțin jidov și mai mult britan? "

Décă moștenesc averi, ore se arată mai mult dispuși să plătescă birurile cinstite pentru acestea, decât cei importați de curând, ori sunt mai înclinați pôte de cât cei de curând veniți, de a fi mai loiali față cu Anglia, decât față cu propria lor rasă? "

Evreii din Franța au fost de asemenea timp de mai multe generațiuni liberi de persecuțiuni, însă acésta pare a fi înfluițat tot așa de puțin în sens modificator asupra caracterului lor, pe cât de puțin a influințat asupra lor petrecerea îndelungată a jidovilor englesi în Anglia.

Evreii francesi par a manifesta esact aceleași particularități, pe cari le au frații lor ruși și cei polonesi. Poporul frances însă s'a deșteptat. Atitudinea sa tolerantă s'a schimbat și acum s'a împământenit antisemitismul la poporul, care până acum era considerat drept cel mai liberal popor în Europa în ceea ce privește tratarea streinilor.

Producțiuni și petreceri.

Tinerimea teologică din jurul Gherlei va aranja la 20 Iunie st. n. 1902. în comuna *Fizeșul Gherlei* (Ördögös-Fizes,) sub scut sigur petrecere cu dans. Prețul de intrare: pentru o persoană 2 coróne, în familie 1 cor. 60 fil. Venitul e destinat în favorul școlii gr. cat. din loc. Inceputul la 7 ore séra. Suprasolviri marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale diaristică. NB. Stimetele familii sunt aviseate la provisiunea proprie, ér de beuturi bune și cuartire gratuite se va îngriji comitetul. Trenul sosese la Gherla de către Zélau—Deș—Bistrița la 7 ore și $\frac{3}{4}$ a. m. și la 4 ore p. m., ér de către Cluș la 9 ore a. m. și la 6 ore și $\frac{1}{2}$ p. m. La gara din Gherla vor sta la dispoziția on. óspeți trăsuri gratuite.

Comitetul aranjator: Paul Salvan, președinte. Andrei Oltean, v. președinte Ioan Mărginea, secretar. Ioan Rus, casar. Alexandru Ciaco, controlor. Membrii în comitet: Alimpiu Bacoțiu, Ioan Bochișiu, Teofil Bocoșiu, Ioan Bozga, Ioan Cerghi, Teodor Cherebețiu, Augustin Ciceovan, Ioan Fărcaș, Victor Fărcaș, Ioan Leményi, Alesandru Marica, Iulian Man, Iuliu Marțian, Vasile Moldovan, Alesandru Mureșan, Gavrilă Muste, Paul Podișiu, Atanase Pașcu, Virgil Peter, Gavrilă Rebrean, Alesandru Szilagyi.

ULTIME SCIRI.

Roma, 25 Iunie. După „*Giornale d'Italia*“ convenția privitoare la reînoirea triplei alianțe se va iscăli în decursul săptămânei.

Londra, 25 Iunie. Nu se pôte spune cu siguranță, dacă regele Eduard a trecut peste ori-ce pericol. Membrii familiei regale s'au întrunit la un consiliu familiar, presidat de prințul de Wales.

Viena, 25 Iunie. Principele Bulgariei a sosit aici din Ebenthal și va călători mai departe la Paris. Călătorita acésta se aduce în legătură cu planurile principelui de a-se proclama rege.

Petersburg, 25 Iunie. La binecuvântarea bisericeii votive edificată în strîmțoarea Șipca, ce se va face în 24 Septemvrie, va participa o deputație de ofiteri ruși în frunte cu ministrul de război Kuropatkin și cu adjutantul Dragomirov.

Haga, 25 Iunie. *Dewett* cu mai mulți comandanți buri vor visita pe *Krúger*, pentru-ca s'e-l înduplece a-se reintorce în Transvaal.

Diverse.

Jubileul clopotului. În secolul al XX se vor implini 1500 de ani, de când s'a introdus în biserică clopotul. Mai înainte se întrebuința tóca, care s'a păstrat

până în ziua de astăzi în biserica orientală. Primul clopot s'a introdus în secolul V. în catedrala din Nola (Campania) și despre originea lui se povestesc următoarea legendă: Episcopul Paul din Nola eșise în spre séra la plimbare. Episcopul ajunsese într'o rariște de pădure. Era o liniște desăvîrșită în natură. Sórele sfinția și strălucirea ultimelor sale rađe reflectau admirabil purpurul cerului asupra frunzelor verđi. Copleșit de impresia acésta frumoasă, episcopul își încleștă mâinile și esclamă: „Stăpáne al cerurilor, dá semn despre tine că ești lângă mine și, că vei rămâne până la sfișritul vieții mele!“ Și de-odată se auđi în liniștea cea mare un sunet misterios de clopot. Erau florile numite „clopoței“, pe cari mișcându-le adierea vântului, produceau acel sunet misterios. Episcopul a făcut atunci să se tórne un clopot uriaș de metal, pe care l'a așezat în turnul catedralei din Nola. În secolul VI întrebuințarea clopotelor s'a generalizat de-abinele și la 590 s'au introdus și la bisericile din Roma.

Un lup operat de cataractă. Chirurgul Boliet, dela spitalul din Lyon, a operat deunăđi pe un bătrán lup dintr'o menagerie, de cataractă. Fiara nu prea era docilă și a trebuit să fie operată cu multă precauțiune. I-s'a aruncat un arcan de gát, i-s'a fixat altul de coddă și s'a reușit în sfișrit a-l imobiliza; apoi operatorii și-au început tréba; i-s'a făcut o injecție de morfina, apoi i-s'a pus în cap un bonet de cloroformizare. Lupul a fost curenđ anestesiast de puternicul narcotic. Operatorul a ridicat apoi pe rênđ cele două cristaline ale ochilor, devenite opace, apoi lupul fu dus în colivia lui. Se așteptă rezultatele acestei curioșe operațiuni.

Literatură.

„*Cuvéntări bisericesci de Massillon*“ traduse din originalul frances de *Ioan Genț* protopop gr.-cat. român al dieceei de Oradea-mare.—Deja la 1898 apăruse în Oradea-mare cartea cu titlul de mai sus, care cuprinde 17 predicii de ale vestitului orator ecleastic frances. Predicile sunt împărțite de traducător dupá *anul bisericesc răsáriten*, și fie care este pusă la acea Duminecă séu sêrbătoare, cu a carei evanghelie se potrivesea predica.—Un volum elegant de peste 400 pagini în 8° cu portretul lui Massillon. Traducerea se distinge printr'un limbagiú ales. *Prețul 5 coróne* (6 Lei 50) plus 30 bani porto. Se ántă de vëndare la Tipografia *A. Mureșianu* Brașov.

Sosiți în Brașov.

Pe ziua de 25 Iunie 1902.

H. Pomul verde: Arz, Sinaia; Píligrini, Galați; Buzzí, Pontebbo.

H. Europa: Csiky, Gy. St. Miklós; Popoviciu, student, Nadás; Stern, Oradea; Schneider, Bústeni; Rubinstein, Chicomban, Galați; Weissörtel, Parange, București; Fischer, Bergl, Herzog, Weinberger, Zach, Budapesta; Zintz, Lustig, Grünwald, Wenger, Gruber, Weiss, Viena.

H. București: Morvay, D-na Fleissig, Fágáraș, Sándor, S. S. Georz, Havas, S. S. Georz, Salomon, București; Heimsohn, Ploiesci; Braun, Heimann, Kertész, Dr. Szilagyi, Budapesta; Bultresz Lukovsky, Viena.

H. Grand: Thaperof, Ruciuk, Braveanu, București; Weinlich, Propvitz; Oncea, notar, Lazuri; Martin, Schwintochlovitz.

H. Orient: Stegmüller, profesor, Budapesta.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

DOCTORUL
ALEXANDRU de VAIDA-VOEVOD
specialist pentru bóle interne
CARLSBAD,
Alte Wiese, „Blauer Schlüssel“.

**Dela „Tipografia A. Mureşianu“
din Braşov,
se pot procura următoarele cărţi:**

(La cărţile aici înscrise este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandătie.)

Scrieri istorice.

Memorii din 1848—49 de Vas. Moldovan, fost prefect al Legiunii III în 1848—49. Preţul cor. 1 (cu posta cor.1.10)

„Colonel David baron Urs de Margina la Solferino şi Lissa“, interesanta şi eminenta conferenţă, ce a ținut-o d-nul colonel c. şi r. Francisc Rieger în reuniunile militare dela Braşov şi Sibiu. Broşura conţine şi două portrete bine reuşite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era major, ér altul din timpul mai recent; mai conţine şi o hartă a Lissei, cum şi ilustraţiunea mormântului eroului nostru. Preţul 80 b. (plus 6 b. porto.)

„Pintea Vitézul“, tradiţiuni, legende şi schiţe istorice, de Ioan Pop-Reţeganul. Cea mai completă scriere despre eroul Pintea. In ea se cuprind forte interesante tradiţiuni şi istorisiri din toate părţile, pe unde a umbat Pintea. Preţul 40 bani plus 6 bani porto.

„Românul în sat şi la oşte“. Acesta este titlul unei nouă cărţicele, ce d-l Ioan Pop Reţeganul, cunoscutul şi meritatul nostru scriitor popular, a dat literaturii române. Preţul 20 b., cu posta 26 b.

„David Almăşianu“, schiţe biografice de Ioan Popea. Broşura această, prezentă şi multe momente de însemnătate istorică. Preţul 60 b. (cu posta 66 b.)

„Reflexiuni fugitive“ la cap. I din cartea lui Dr. Réthi László intitulat „Az oláh nyelv és nemzet megalakulása“, scrisă de Arghirobarb. Preţul 40 bani. (+ 56 p.)

„Viaţa şi operele lui Andrei Mureşianu“, studiu istoric-literar de Ioan Raţiu, prof. ord. la preparandia din Blăşiu. Preţul 2 cor. plus porto 10 bani. Venitul curat al acestui op se va contribui la formarea unui fond pentru Internatul preparandial din Blăşiu.

„Pentru memoria lui Avram Iancu“, sp-lul dat către ministerul de interne D. Percz prin d-l Dr. Amos Francu în cauza fondului pentru monumentul lui Iancu. Preţul este 1 coronă. In România 2 lei plus 5 bani porto.

Lupta pentru drept de Dr. Rudolf de Ihering traduce re de Teodor V. Păcăţian. Preţul 2 cor. (+ 10 b. porto.)

„Tărâmul român şi ungur din Ardeal“, studiu psihologic popular de I. Paul. Preţul 1 cor. (+ 5 b. porto.)

„Mândstirea Putna in Bucovina de Iraclie Forumbescu. Preţul 20 b. (+ 3 b. porto.)

„Stupăritul“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători şi pentru toţi iubitorii de acest ram al economiei, de Const. Dimian, preot în Breţcu. O carte de 154 pag. format mare 8°. Preţul cor. 1.60 (cu posta cor. 1.70)

Cartea stuparilor sătenî de Romul Simu. Cu mai multe ilustraţiuni în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comit. Sibiului. Preţul francat 80 b.

„Insoţirile de credit“ împreunate cu insoţiri de consum, de vëndare, de viieri, ed lăptari etc. Indreptare practică pentru înfiinţarea şi conducerea de astfel de insoţiri, de F. W. Raiffeissen. Ediţiunea a V-a Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiului. Conţine 227 pag. costă cor. 1.60 (+ porto 20 bani.)

Grădina de legume, de Ioan I. Negruţiu, profesor în Blăşiu. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruţiu, a pe cel mai mare folos practică. Costă 50 b. (plus 5 b. porto.)

Vinuri din pôme, de Gr. Halip, prof. Este o carte în care se dau explicaţii şi învăţăturî amănunţite asupra modului, cum este a-se face tot felul de vin din felurite pôme. Preţul 40 b. (cu posta 45 bani.)

„Bucătăreasa naţională“, carte de bucate a bucătării române, franceze, germane şi ungare. Felul bucatelor sunt înscrise în ordine alfabetică după numele lor. Limbajul e uşor. Costă numai cor. 1.60 (plus 40 bani porto.)

„Sfaturî de aur“, pentru sătenî români de totă starea şi etatea, de Aron Boca Velcheranu. Preţul 60 b. (plus port 5 b.)

„Imbunătăţirea stărei sătenui“, de Gr. G. Peucescu. Preţul 50 bani (plus porto 5 b.)

„Cultura şi îngrijirea grăului“, de I. F. Negruţiu. Pr. 14 b. (plus porto 5 b.)

„Economia“, pentru şcolele populare, de Teodor Roşu. Preţul 60 bani (plus porto 5 b.)

„Buna chivernisală“, de Teodor V. Păcăţian. Peţul 40 bani (plus porto 5 b.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Iunie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.70
Renta de corone ung. 4%	97.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119 —
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100. —
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119. —
Bonuri rurale ungare 4%	97.80
Bonuri rurale croate-slavone	98. —
Impr. ung. cu premii	207. —

Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	674.75
Napoleondori	19.09
Mărci imperiale germane	117.25
London vista	239.27 1/2
Paris vista	95.32 1/2
Rente austr. 4% de corone	99.75
Note italiene	94.15
Losuri pentru reg. Tisei şi Seghedin	163. —
Renta de argint austr.	100.60
Renta de hârtie austr.	101.50
Renta de aur austr.	120.80
Losuri din 1860.	152.75
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15.80
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	695.50

**In Strada Frundului nr. 47
sunt de închiriat:**
în etagiul I. 6 odăi, 2 bucătării, 2 cămăruţe, 2 poduri, 2 şopuri de lemne, 2 pivniţe şi grădină mare pentru preumblare.
Aceste se pot închiria la două partide, séu la una dela Sânt-Mihai.
Informaţii la proprietarul casei lor Strada Frundului nr. 47.
3-3 (571) Dumitru I. Pascu.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbiroság, mint teleklönyvi hatóság, közhirrő teszi, hogy „Furnica“ fogarasi tak-péztár rv.-társ végrehajtónak Boamía George végrehajtást szenvedő elleni 172 korona tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényészék (a sárkányi kir. járásbiróság) területén levő a parói 22 sz. tljkvben fekvő 32/2. 33/2 hrsz. egész ingtlra 341 kor. 5225 hrsz. egész ingtlnra 129 kor.

564	31	5623	10
656, 657	14	5730/1	36
684	182	5733/2	34
921/1	35	5736, 5737	66
1426	50	5845	3
1493	31	1339 1340	92
1656	35	1755	42
2239	35	2315	18
2291	38	2404	17
2487	6	2897	7
3055	32	2839	18
3171	27	3231/2	13
3866	37	3910	15
4049/2	5	3911/3	24
4184/2	2	4311, 4312	42
4220	24	5759	72
4335/2	24	5867	39
4360	17	5902	16
4687/2	30	6143	
5184	132	6144	54

koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi Julius hó 18-ik napján délelőtt 9 órakor Paró község ká ánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.
Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át kézpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Fogarás, 1902 évi április hó 24-ik napján.
A kir járásbiróság mint tlkövvi hatóság. 1—1.(577)

Schimbare de local.

Am onórea a aduce la cunoscinta publicului, că începând de **Sâmbătă 28 Iunie st. n. anul curent**
Farmacia mea „LA BISERICA ALBĂ“
din **Têrgul Inului nr. 32**
se va afla în
strada **Vămei nr. 8**
din **sus de Otetul „la Coronă.“**

Rog pe onoraţii mei muşterii a mă onora şi pe viitor cu stimata D-lor încredere.

Cu totă stima
FRANCISC KELLEMEŃ,
farmacist.

A V I S.

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potă face şi reino ori şi când dela 1-ma şi 15 a fia-cărei luni.
Domnii abonati sé binevoiască a arăta in deosebî, când voiesc ca espedarea sé li-se facă după stilul nou.
Domnii, ce se abonéză din nou sé binevoiască a scrie adresa anurît şi sé arate şi posta ultimă. **Administraţ. „Gaz. Trans.“**

Plecarea trenurilor din Braşov.	Sosirea trenurilor in Braşov:
Dela Braşov la Budapesta:	Dela Budapesta la Braşov:
I. Trenul mixt la óra 5:40 min. dimin.	I. Tren accel. la órele 5-7 m. dim.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2:45 m. p. m.	II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Trenul de pers. la óra 7:48 min. séra.	III. Tr. accel. peste Cluşiu la ó. 2:9 m. p. m.
IV. Tr. acc. la órele 10:26 m. séra.	IV. Trenul mixt la óra 9:7 min séra.
Dela Braşov la Bucureşti:	Dela Bucureşti la Braşov:
I. Trenul de persóne la óra 3:55 m. dim.	I. Trenul accel. la óra 2:18 min. p. m.
II. Tren accel. la órele 5:15 m. dim.	II. Trenul mixt. la óra 9:23 min. p. m.
III. Trenul mixt la órele 11:40 a. m.	III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Trenul accel. la óra 2:19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).	IV. Tren. de pers. la óra 7:49 min. dim. (care circulă numai Vinerea delá Predeal.
V. Tr. mixt. la óra 6— min. séra.	V. Tren accel. la órele 10:14 m. séra.
Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:	Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:
I. Trenul de pers. la óra 5:19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad la óra 9:18, cu Ciuc) Szereda. la óra 10:46 min. a. m.	I. Trenul de persóne la óre 8:25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda óra 8:20)
II. Trenul mixt la óra 8:50 min. a. m.	II. Trenul de pers. la óra 1:53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5:17 dim.)
III. Trenul de per. la óra 3:15 m. p. m.	III. Trenul mixt, la óra 6:50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8:54 dim.)
Dela Braşov la Zêrnesci (gar. Bartolomeiu)	Dela Zêrnesci la Braşov (gar. Bartolomeiu)
I. Trenul mixt la óra 9:2 min. a. m.	I. Trenul mixt la óra 7:02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 3:44 min. p. m.	II. Trenul mixt la óra 1:12 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6:14 m. d. am.	III. Tren mixt la óra 8:18 m. séra.
IV. Trenul mixt la óra 9:42 m. séra.	Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:
Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:	I. Trenul de pers. la óra 8:25 m. dim.
I. Trenul de pers. la óra 5:19 min. dim. (are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Gyimes.	II. Trenul de pers. la óra 1:53 m. p. m.
II. Trenul mixt la óre 8:50 min. a. m.	III. Trenul mixt la óra 6:50 min. séra.
III. Trenul de pers. la óra 3:15 min. p. m.	IV. Tren mixtla óra 10:5 m. séra.